

JÓNÁS, „MIÉRT NEM SZERETED ŐKET?”

Cél: Bátorítsuk a gyermeket, hogy szeresse a hitetleneket és tegyen előttük bizonyosságot Jézus Krisztusról.

Központi igazság: Isten feladattal szeretne megbízni.

Igehelyek az oktatóknak: Jónás 1-4, fejezetek, Mt.12:39-41, II.Kir.14:25. Aránymondás "Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást /1Jn. 4:11./

Magyarázzuk el a szavak jelentését és beszéljük meg a gyermekekkel, mennyiben vonatkozik ez az Ige az ő életükre is. Szeretteim - akiket nagyon szeretek, ha így szeretett minket az Isten - beszéljük meg a gyermekekkel, hogy mennyire szeret minket Isten /Jn.3,16. és Róm, 5:8./, annyira szeretett, hogy meghalt értünk, mikor még bűnösök voltunk és ellene lázadtunk. Isten elküldte egyetlen fiát a mennyből, hogy a kereszten halálával elvegye bűneink büntetését.

Nekünk is szeretnünk kell egymást - kell, a kötelességünk. Nem mondhatjuk azt, hogy nem szeretjük azokat akiket Isten szeret! Isten MINDENKIT szeret /Mt. 5:45./. Ma azt fogjuk meglátni, hogyan mutathatjuk meg az embereknek, hogy szeretjük őket.

szemléltető eszközök és más segédanyagok

A behajtható részeknél vágjuk ki, négy felmutatható képet készítsünk. A képeket rendezzük el szám szerint 1-4 sorrendben. A történet elmondása közben az 1-3. sz. képeket használat után tegyük egymás mögé, A 4. Kép bemutatása után fordítsuk meg a képeket, ekkor az 5-8. sz. képek is sorrendben lesznek. FELTÉTLENÜL GYAKOROLJUK AZ ÓRÁT MEGELŐZŐ HÉTEN.

Bibliai tanítás

- Nem szeretem Karcsit! - kiáltotta Panni, amikor berohant a konyhába, - Olyan gonosz! Mindig lökdös és elveszi az uzonnámat. Hazudik a tanító néninek is és mindenfélét kiabál utánam. Utálok!

- Az Úr Jézus mindenkit szeret. - válaszolta édesanyja szelíden. - Azt akarja, hogy te is mindenkit szeress. Ne felejtse el, mit tanultál a Bibliából: „Szeretteim, ha így szeretett minket az Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást.”

- Nem hiszem, hogy Jézus szereti Karcsit! - nyelvelt Panni. - Karcsi rossz és gonosz, és én tudom, hogy az Úr Jézus nem szereti a bűnt!

- Ez igaz! Az Úr Jézus tényleg nem szereti a bűnt, Panni, de szereti az embereket. A Bibliában olvashatunk egy olyan emberrel, aki bizonyos embereket nem szeretett. Azért nem szerette őket, mert gonoszak voltak. Nyissuk ki a Bibliát és együtt olvassuk el a történetet...

Jl. kép /Ninive gonosz városa/.

Isten biztosan nagyon szomorú volt. Letekintett Ninive nagy városára, a hatalmas asszír birodalom fővárosára, és egy nagyon gonosz várost látott. Lakói nagyon sok bűnt követtek el. Mennyire gyűlölhette Isten, ahogy ezek az emberek éltek! De annak ellenére, hogy gyűlölte bűneiket, őket szerette! Azt akarta, hogy

forduljanak el bűneiktől, és térjenek hozzá, mert akkor nem kell megbüntetnie őket.

Isten szólt a prófétának, egy olyan embernek, aki az Ő nevében szól majd hozzájuk. A próféta Názáret mellett lakott, Izrael északi részén. Isten különleges feladatot akart erre az emberre bízni.

Ha befogadtad Jézust, a Megváltót, az Úr rád is feladatot akar bízni. Azt akarja, hogy beszélj a nevében. Nézzük meg, mit mondott Isten a prófétának: „kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és prédikálj ott, mert feljutott hozzám gonoszságuk híre!”

A gonoszság bűn. Olyan dolgokat teszünk vagy gondolunk vagy mondunk, amit Isten nem akar. Isten azt mondja rá: „csalárdabb a szív mindennél,” /Jer, 17:9./ és „... mindnyájan vétkeztek és híjával vannak az Isten dicsőségének.” /Róm. 3,23./

Ninive lakói velünk, veled és velem együtt, vétkeztek. Hallaniuk kellett, hogy Isten hogyan tekint a bűnre.

Isten szerette Ninive lakóit, de mivel Isten, meg kell büntetnie bűnt, /Ez. 18:20./. Prófétáját, Jónást bízta meg azzal, hogy hívja megtérésre a ninivebelieket, hogy forduljanak el bűnüktől.

Jónás Isten igéjét saját népének, Izraelnek hirdette, Izrael királya /II. Jeroboam király/ szintén gonosz volt és nem volt hajlandó Istenhez térni. Jónás népe nagyon gazdag volt - olyan gazdag, hogy azt hitték, nincs szükségük Istenre, Akárhányszor figyelmeztette is őket Jónás, nem hallgattak rá.

Isten most azt kívánta Jónástól, hogy hagyja el hazáját és egy másik-országban hirdesse az Igét. A próféta büszke volt arra, hogy Izrael népéhez tartozik. Minden más népet pogányoknak nevezett. Isten Igéjét sohasem fogom pogányoknak hirdetni - gondolhatta magában.

J2. kép /Jónás menekül/.

Isten szerette Ninive lakóit és az volt a terve, hogy tudtukra adja, hogyan menekülhetnek meg a bűn szörnyű büntetésétől, Jónás azonban gyűlölte őket. Azt akarta, hogy Isten pusztítsa el azt a népet! Tudta viszont azt is, hogy Isten mindenkit szeret és mindenkin könyörül. Tudta, hogy ha megbánják bűneiket, Isten nem bünteti meg őket, hanem megbocsájtja bűneiket és nem pusztítja el a városukat.

Jónás ezt nem akarta! Ninive népe ellensége volt Izrael népének, Jónás attól félt, hogy Ninive egyszer le fogja győzni országukat. Időnként már most is be betörtek az országba és harcolták ellenük. Nem, Jónás egyáltalán nem sajnálta volna, ha Ninive elpusztul bűnei miatt. Lehet, hogy titokban abban reménykedett, hogy Isten gyorsan, megbünteti őket, és minden figyelmeztetés nélkül elpusztítja a várost. Ezért rögtön elfutott. Képzeljétek el, azt hitte, hogy el tud futni Isten elől.

A próféta Joppéba ment, hajóra szállt, amely Tárziszba indult, éppen az ellenkező irányba. Isten azonban szerette Ninive lakóit és Jónást is, ezért nem fog olyan könnyen megfeledezni róluk.

J3 kép /A vihar/

Isten nagy szelet küldött, amely vihart okozott a tengeren. A vihar úgy tombolt, hogy majdnem kettétörte a hajót. A tengerészek féltek, és fából és kőből késsült isteneiket hívták segítségül. Amit tudtak, a tengerbe dobtak, hogy a hajó könnyebb legyen, Jónás pedig egész idő alatt a csomagok között aludt. Biztosan nagyon elfáradt, hiszen 80 km-t futott, hogy elérje a hajót.

J4, kép /Jónást felébresztik/

A hajótulajdonos nemsokára felrázta Jónást. - Mit képzelsz, te héttalvó? Kelj fel! Könyörögj Istenedhez! - Nemsokára minden tengerész tudta, ki hozta rájuk ezt a veszedelmet, Jónás elmondta nekik, hogy az ő Istene teremtette a tengert és a szárazföldet. Bevallotta azt is, hogy megpróbált elfutni az Úr elől. Talán azt is elmondta, hogy Isten minden embert szeret és hív magához. A tengerészek ennek hallatára még jobban féltek. -Miért tetted ezt? Mit tegyünk veled, hogy lecsendesedjen a tenger? - kérdezték ijedten.

Jónás kiabált, hogy az üvöltő viharban, is meghallják. - Dobjatok a tengerbe, - Tudta, hogy az ő engedetlensége miatt támadt a vihar. Nem volt hajlandó azonban megbánni bűnét. Inkább megfulladok, de nem hirdetem Isten Igéjét olyan embereknek, akiket gyűlölök - gondolta magában.

A tengerészek nem akarták a hullámokba dobni. Keményen eveztek, de a vihar úgy tombolt, hogy nem tudtak partot érni. Látszott, hogy nincs más választásuk, be kell dobniuk Jónást a tengerbe. Alig merült el a próféta a vízben, a tenger lecsendesedett! Isten azonban szerette Jónást, még ha meg is próbált elfutni előle. Az Úr nem akarta, hogy prófétája megfulladjon.

J5. kép /A nagy hal és Jónás/

Isten egy olyan nagy halat küldött, amelyet úgy teremtett, hogy Jónást egészben tudja lenyelni. Jónás biztosan nagyon csodálkozott, hogy épen és élve érkezett a nagy hal gyomrába. Élt és nagyon félt!

Három nap és három éjjel volt a nagy halban. Ekkor imádkozni kezdett. Sokáig könyörgött. Eszébe jutottak azok az igék, amiket megtanult kívülről. Talán többször is elmondta /egyes verseket a Zsoltárokból/. Végül pedig hálát adott Istennek szeretetért, azért, hogy gondoskodott róla és hozzátette: - Az Úré a szabadítás...- Tudta, hogy csak Isten mentheti meg a hal gyomrából. Ekkor az Úr szólt a halhoz, és a nagy hal kihányta Jónást a szárazföldre. A parton Isten másodszor szólt hozzá: - Kelj fel, menj Ninivébe, a nagy városba, és prédikálj ott, mert feljutott hozzám gonoszságuk híre, ahogy megparancsoltam neked.

Jónás nem húzta az időt. Rögtön Ninivébe indult. A nagy városban egy egész napi járóföldet megtett.

Megkezdte igehirdetését. - Még negyven nap és Ninive elpusztul! Amikor Ninive népe meglátta Jónást és meghallotta-, figyelmeztetését, hittek Istenben. Az Úr azt kívánta tőlük, hogy forduljanak el gonosz útjaiktól és forduljanak ő hozzá, térjenek meg, A nép megtért. -Még-a király is megbánta bűnét. Megtért, elfordult bűnétől és Istenhez tért. felszólította a népet, hogy bőjtöljenek - ne egyenek

semmit - hanem „kiáltsanak Istenhez erősen,” és forduljanak el bűneiktől, A legnagyobbtól a legkisebbig mindenki elhagyta gonosz útjait és Istenhez tért, szerette az Urat és engedelmeskedett neki.

Isten biztosan örült amikor látta, hányan hisznek-szavának és hányan fordulnak el bűneiktől és engedelmeskednek. Nem akarta többé megbüntetni a népét.

Elhiszed, amit Isten Igéje tanít a bűneidről? Befogadtad az Úr Jézus aki megvált bűneidből? Még ma is befogadhatod. /Ismételjétek át az evangéliumot az ének és az aranymondás tanításának utasításai szerint./ Isten annyira szeretett minket, téged is, és engem is, hogy elküldte Fiát, az Úr Jézust, aki tökéletes volt, hogy ő haljon meg minden bűnünkért. Jézust eltemették és feltámadt miértünk. Ezért mehetünk most is hozzá és behívhatjuk az életünkbe a Megváltót. Isten Igéje mondja, hogy „aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” /Jn. 3,16./

/Amikor meghajtjuk a fejünket imádságra, bátorítsd a gyermekeket, hogy beszéljenek az Úrral, ha elhiszik, hogy Ő a Megváltó, Ő szabadít meg bűneinkből. Ha bármelyik gyermek be akarja fogadni az Úr Jézust, mondja meg nekünk is. Ebben a következőképpen segíthetünk a gyermekeknek: Felhívjuk a figyelmüket, hogy ha valaki be akarja fogadni az Úr Jézust, az óra után egy bizonyos előre megbeszélt helyen várjon ránk, vagy maradjon a helyén. Ha van az órán^egy segítők, aki tud beszélni erről a gyermekkel vagy rábizhatjuk az óra további vezetését, akkor megkérdezhetjük a gyermekektől, hogy ki döntött és ki akar valamelyikünkkel beszélni. Az felállással vagy kézfeltartással jelezhetik, vagy kinyithatják a szemüket, míg a többiek még nem. Feltétlenül beszélj meg velük, hogy hol beszélgethetne valamelyikötökkel. Fejezzük be imádsággal. Tanulmányozzuk a megfelelő segédanyagot./

Isten nagyon örül, ha hozzá fordulunk, Jónás azonban nem örült, amikor látta, hogy Ninive lakói elfordulnak bűneiktől. Sőt „igen rossznak látszott ez Jónás előtt, és megharagudott.” Panaszkodott azért, hogy Isten irgalmas.! Istent biztosan nagyon elszomorította prófétája viselkedése.

Jónás, Jónás, nem sajnálod ezt a sok embert? - gondolhatta az Úr magában. -

Jónás azonban egyre csak panaszkodott. - Vedd el az életemet, jobb ha meghalok, nem akarok már élni sem - nyögte. Isten nem vitatkozott vele, csak megkérdezte: - Van okod haragudni? - mire. Jónás végképp megsértődött.

J7. kép /Jónás a kunyhóban/.

El is ment a városból és egy kis kunyhót állított fel magának, hogy a forró naptól ne kapjon napszúrást. Még mindég abban reménykedett, hogy Isten elpusztítja Ninivét. Á Bibliában azt olvashatjuk, hogy ott ült a kunyhóban, „amíg megláthatja, hogy mi lesz a városból.” hogyan értethetné meg Isten Jónással, hogy ő minden embert szeret és azt akarja, hogy az emberek is szeressék az Urat és engedelmeskedjenek neki? Hogyan segíthetne a prófétának, hogy ő is tudja szeretni az embereket? Egy tőköt rendelt mellé, amelyik gyorsan nőtt a forró napon és árnyékot vetett Jónás fejére, biztosan nagyon örült neki, hogy a tűző nap elől az árnyékba menekülhet.

Isten azonban másnap férget küldött, ami elpusztította a tököt, Jónás nem tudott többé az árnyékba ülni.

J8. kép /Jónásnak hiányzik az árnyék/.

Isten nagy szelet küldött aznap és a tűző nap éppen a próféta fejére sütött. Jónás megint panaszkodni kezdett, és meg akart halni.

Még mindég nem tanulta meg, hogy úgy kell szeretnie az embereket, ahogyan Isten szereti. Az Úr újra szólt Jónáshoz. Megkérdezte, hogy jogos-e a haragja a tök elvesztése miatt.

A következőket mondta: - Jónás, jobban sajnálod azt a kis tököt, mint a város lakóit, a felnőtteket és a gyermekeket együttvéve. Nekem azonban fontosak az emberek. Szeretem őket. Szeretem a felnőtteket, a gyermekeket, a sötétbőrűeket, a fehéreket, a fontos embereket és a hétköznapiakat is. Nem akarom elpusztítani őket, azt akarom, hogy hozzám térjenek, forduljanak el bűneiktől és meg akarom őket szabadítani.

Ma Isten ezt nekünk mondja: - Azt akarom, hogy szeresd az embereket. -, Azt akarom, hogy „kelj fel, menj el hozzájuk, és mondd el nekik, hogy szeretem őket.” Mondd el nekik, hogy csak akkor szabadulhatnak meg bűneikből, ha hisznek bennem és befogadnak engem, a Megváltót. - Ha hisznek Istenben, Isten gyermekei lesznek. Isten Igéje mondja /mutasd fel a Bibliát/ „valakik pedig befogadták őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek.” /Jn. 1:12./. A Biblia elmondja az Jn. 4:11-ben, hogy Isten szeret minket, azért nekünk is kell szeretnünk egymást. Isten feladattal akar megbízni téged is.

Jónás végül megtanulta, hogy szeresse az embereket? A Biblia erről nem beszél. Talán igen. A próféta saját maga írta le történetét úgy, ahogy azt a Bibliában olvashatjuk.

Ha egy óránál hosszabb idő áll rendelkezésünkre, az alábbiakat is megbeszélhetjük:

Ismersz olyan embert, akit nem szeretsz? Kérd Istent, hogy segítsen ezt az embert is szeretni. A hét közben tudnál valamit csinálni, amivel bizonyítanád előtte, hogy úgy szereted, ahogyan Isten szereti? /Beszéljük meg a gyermekekkel./ Ha összebarátkozol vele, beszélj vele az Úr Jézusról! Talán van olyan barátod, akinek még sohasem mondtál semmit az Úr Jézusról. Beszélj vele ezen a héten. Ha azt is meg akarod neki mutatni, hogy úgy szereted, ahogyan Isten szereti, beszéljétek meg együtt az „Isten szeret” című történetet. /Osszunk ki a gyermekek között „Isten szeret” c. füzeteket./ Olvassátok el együtt, utána pedig kérdezd meg, hogy be akarja-e fogadni az Úr Jézust. Ha igen, imádkozzatok együtt, és imádságban befogadhatja a Megváltót.

/Az óra vezetője hívjon ki egy gyermeket, akivel együtt mutassák be, hogyan olvashatják a gyermekek a történetet egy barátjukkal. Válasszatok ki imapárokat, akik imádkoznak egymásért, mielőtt bizonyosságot tesznek valakinek. Fejezzétek be imádsággal, kérjétek az Urat, hogy minden gyermeket vezessen oda legalább egy másik gyermekhez. Vasárnapi iskolában a következő vasárnapi alkalmat úgy tervezd meg, hogy legyen idő arra is, hogy mindenki beszámolhasson

tapasztalatairól. Lesznek olyan gyermekek, akik bátrabban fogják megmutatni barátaiknak a füzetet, miután hallották mások beszámolóját, tehát gondoskodjunk megfelelő számú füzetéről, hogy legalább két alkalommal mindenkinek jusson./

Ha nem tudjátok biztosan, hogy befogadtátok-e az Úr Jézust, vagy kérdéseitek vannak, óra után találkozhatunk és akkor nagyon szívesen segítünk, /Állapodjatok meg abban, hogy hol találkoztok./ Ha befogadtátok a Megváltót, ti is el fogjátok tudni mondani Isten üzenetét barátaitoknak. hogyan vezessük a gyermeket Krisztushoz?

1. Mutassunk rá, hogy szüksége van erre, hogy nem mindenki mehet a mennybe, hogy önmagában senki sem olyan jó, hogy oda juthatna. /Rom,3:23, Jel.21:27, Jn 8:21,24./

2. Mutassuk meg a gyermeknek az üdvösség útját, A megváltás ajándék, hisze az Úr Jézus helyettünk vállalta a kereszthalált, eltemették és feltámadt. /Jn.3:16, Ef.2:8, 1Kor.15:3-1./

3. Vezessük el odáig, hogy befogadja az üdvösség ajándékát, Jézus Krisztust, higgyen benne személyes megváltójában./Jn.1:12, Jel. 3:20./

4. Isten Igéjének alapján segítsünk neki, hogy üdvbizonyosságot kapjon. /Jn.3,36, Jel: 3:20, Zsid.13,5./

5. Bátorítsuk a bizonyoságtételre. /Mt. 10:32./. Megtéréséről bizonyosságot tehet nekünk, más vasárnapi iskolai vezetőknek, később a barátainak, és ha a körülmények engedik, a gyülekezet előtt is.

Hogyan tanítsuk a történetet óvodásoknak?

Óvodásoknak Jónás történetét mozdulatok és hangok felhasználásával mondhatjuk el. Bevezetőül az evangéliumot hangsúlyozzuk a „Nem vagyok túl kicsi” kezdetű ének tanításával, amely magában foglalja a Róm. 3:23-at és Ap.Csel. 16,31-t.

Az énektanítási részben más, már ismert igéket is ismételhetünk, ehhez (felhasználhatjuk a „Hallgatjuk, hallgatjuk” kezdetű éneket.

Cél: A gyermekben tudatosítjuk, hogy Isten engedelmességet kíván tőle.

Óravázlat

Ének - „Hallgatjuk, hallgatjuk” /a megfelelő mozgás kísérettel/ Igék ismétlése énekkel - egy; sort elénekelünk az énekből, utána egy igét mondunk.

Ének - „Nem Vagyok túl kicsi”.

Ének - „Isten Igéje”

Tanítás - „Jónás nem akart engedelmeskedni.”

Ének - „Hallgatjuk, hallgatjuk”

A Hallgatjuk kezdetű ének első sorának eléneklése után ismételjük az egyik alábbi igét;

Ap.Csel. 16,31. - „Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülj mind te, mind a te házad népe.” Ef, 4:32, - „Legyetek pedig egymáshoz jószágosak.”

Kol. 3,20,- „Ti gyermekek, szót fogadjatok a ti szüleiteknek mindenben.” Zsoltár 38,19 - „Bánkódom vétkeim miatt.”

Mutass olyan gyermekképeket, amelyeken a gyermekek bűnt követnek el. Magyarázd el, hogy az engedetlenség bűn. Beszélj arról, hogy milyen fontos Isten Igéjére hallgatni. Ebben segítenek az aranymondások és a fent felsorolt énekek. A Róm. 3,23 és a Csel. 16:31 benne van a „Nem vagyok túl kicsi” kezdetű énekből, amelyhez szemléltető eszközök is vannak, amelyek segítségével hangsúlyozhatjuk mondanivalóját.

Tanítás	Mozgáskíséret
Isten így szolt Jónáshoz: „Menj Ninivébe és szólítsd fel a népet, hogy bánják meg bűneiket.”	Figyelmeztetően rázd a gyermekek felé a jobb mutatóujjadat mintha utasításokat adnál.
Jónás nem akart Ninivébe menni! Tudta, hogy lakói sok rosszat tettek és félt, ezért nem engedelmeskedett Istennek, hanem elfutott.	Rosszallóan rázd a fejed jobbra-balra.
Lement a tengerpartra, meglátott egy hajót, amelyik éppen indulni akart, jegyet vett és gyorsan felszállt.	A jobb mutatóujjaddal és a nagyujjaddal a bal vállad magasságából kiindulva lépkedj az ujjaid hegyéig. Állj meg jegyet venni. Utána menj tovább a hajóig.
Azt hitte, hogy elfuthat Isten elől. Elrejtőzött a hajó legaljában és elaludt.	Kezeddel fedd el a szemed, mintha rejtőzködnél.
Isten egyáltalán nem örült annak, hogy Jónás engedetlen. Óriási nagy szelet küldött. A szél csak úgy rázta a hajót.	Nyújtsd ki ujjaidat, jobbról balra húzd a kezéd, a hullámokat jelezve, amelyek a vihar növekedésével egy időben egyre nagyobbak.
Hallgassuk csak, hogy fúj a szél!	/utánozd a hangját/ UUUUUU! UUUUU! UUUUUU!
A tengerészek a hajón isteneikhez kiáltottak: -Segítség nekünk! Segítség nekünk! -De az ő isteneik fából és kőből voltak. Nem hallották meg a kiáltásokat, Nem tudtak segíteni. A vihar egyre erősödött.	Kezedet kulcsold imára.
A szél még erősebben fúj.	/utánozd a hangját/ UUUUUU! UUUUU! UUUUUU!
A tengerészek felkeltették Jónást és kérték, hogy ő is hívja segítségül az Ő Istenét. De Jónás tudta, hogy vétkezett.	Rázd a kezéd, mintha Jónást költögetnéd, figyelmeztetően rázd az ujjad.
Nem engedelmeskedett Istennek.	Rázd a fejed, mintha azt

Megpróbált elfutni.

Jónás tudta, hogy Isten nem hallgatja meg, ha nem bánja meg a bűnét, Jónás pedig nem bánta meg. Nem akart engedelmeskedni Istennek. Azt tanácsolta a tengerészeknek: „Dobjatok a tenger-be, és a vihar lefog csendesedni.” Még mindig nem akart Istennek engedelmeskedni. Meg mindig nem bánta meg a bűnét.

A tengerészek a csomagokat dobták a tengerbe, hogy könnyítsenek a hajón. Nem akarták a hullámok közzé dobni Jónást. A szél azonban egyre erősödött.

Végül a tengerészek bedobták Jónást a tengerbe.

De tudjátok mi történt? Isten egy nagy halat küldött, ami kinyitotta a száját és Jónást egészben lenyelte.

A szél elállt, Jónás a nagy hal gyomrában volt, semmi baja nem történt. Isten szerette, bár engedetlen volt. Az Úr azt akarta, hogy Jónás kimondja: „M megbántam, hogy engedetlen voltam.” Isten megtartotta Jónást a nagy halban 1-2-3 napon és éjszakán át.

Végül Jónás hajlandó volt engedelmeskedni Így imádkozott: „M megbántam a bűnömet.” Isten megbocsájtott neki.

Az Úr rögtön szólt a halnak, hogy köpje ki Jónást a partra. A nagy hal kinyitotta a száját és Jónás kipotytyant belőle! Újra a szárazföldön volt.

Isten újra szólt Jónáshoz: „Menj el Minivé népéhez és mond meg nekik, hogy bánják meg bűneiket.”

Jónás most már engedelmeskedett.

Istennek ezzel nagy örömet szerzett.

mondanád, hogy nem.

Balról jobbra rázd a fejed.

Zárd össze az ujjaidat, és lökd előre és lefelé a két kezed.
/utánozd a hangját/ UUUUUU!
UUUUU! UUUUUU!

Összezárt ujjakkal lökd előre és lefelé a kezedet.

Egyik tenyerünket helyeszk a másik fölé, ujjainkkal a gyermekek felé, közben emeljük és engedjük le ujjainkat, csuklónk azonban maradjon összezárva. Végül gyorsan zárjuk össze kezünk ujjait.

Két tenyerünket zárjuk össze, fejünket nyugtassuk kezünkön, szemünk behunyva, emeljük fel fejünket és nyissuk ki szemünket. Ismételjük el a másik oldal felé is. Utána még egyszer.

Hajtsuk le a fejünket és kezünket kulcsoljuk imára.

Tenyerünk, ujjaink egymáson, nyissuk ki és zárjuk be újra.

Figyelmeztetően rázd a mutató uj-jadat, mintha utasításokat adnál.

Ujjaid hegyével menj a bal válladig a bal kezed ujjainak hegyétől.

Tapsolj.

Hargita Pál /Édesapám/ iratai közt találtam. Az 50-es évekből származik. Szerzője ismeretlen.

Sem a képek, sem az említett énekek nincsenek meg.

/Heidfogel Pál szerk./